പറക്കുന്ന കലയില്‍ പോകാനുള്ള വിധിയും പുണ്യാത്മക്കളുടെ ലക്ഷണങ്ങളും

ഇന്ന് പൂന്തോട്ടക്കാരനായ ബാബ തന്റെ ആത്മീയ പൂന്തോട്ടത്തില്‍ സുഗന്ധപുഷ്പങ്ങളെയും നാളത്തെ വിശേഷകല്യാണാര്‍ത്ഥം നിമിത്തമായിരിക്കുന്ന ഉത്സാഹവും തന്റേടവുമുള്ള മൊട്ടുകളെയും നോക്കുകയാണ്. നാളത്തെ ഭാഗ്യത്തിന്റെ രൂപരേഖകളായ ചെല്ലക്കുട്ടികളെ നോക്കുകയാണ്. (ഇന്ന് ബാപ്ദാദയുടെ മുന്നില്‍ കൊച്ചു-കൊച്ചു കുട്ടികളുടെ ഗ്രൂപ്പായിരുന്നു ഇരുന്നിരുന്നത്) ബാപ്ദാദ ഈ കൊച്ചു-കൊച്ചു കുട്ടികളെ ഭൂമിയിലെ തിളങ്ങുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെന്നു വിളിക്കുകയാണ്. ഈ ഭാഗ്യനക്ഷത്രങ്ങള്‍ വിശ്വത്തിന് പുതു വെളിച്ചം നല്‍കാന്‍ നിമിത്തമാകും. ഈ ചെറുതും വലുതുമായ കുട്ടികളെ കണ്ട് ബാപ്ദാദക്ക് സ്ഥാപനയുടെ ആദിയിലെ ദൃശ്യം ഓര്‍മ്മയില്‍ വരികയാണ്. രാജ്യനേതാക്കന്മാരും ധര്‍മ്മനേതാക്കന്മാരും വൈജ്ഞാനികരും ആഗ്രഹിച്ചെങ്കിലും ചെയ്യാന്‍ സാധിക്കാത്ത വിശ്വകല്യാണമെന്ന ഏറ്റവും വലിയ കാര്യം ഞങ്ങള്‍ കൊച്ചുകുട്ടികള്‍ ചെയ്തുകാണിക്കുമെന്ന ദൃഢസങ്കല്പമെടുത്ത് അങ്ങനെയുള്ള കൊച്ചു-കൊച്ചു കുട്ടികള്‍ ഉത്സാഹത്തോടെയും ഉന്മേഷത്തോടെയും പുറത്തു വന്നു. ഇന്ന് ആ കൊച്ചു-കൊച്ചു കുട്ടികളുടെ സങ്കല്പം സാകാരത്തില്‍ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ വളരെക്കുറച്ച് കൊച്ചു കുട്ടികള്‍ ഇന്ന് ശിവശക്തിപാണ്ഡവസേനയുടെ രൂപത്തില്‍ കാര്യം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചരിത്രം എല്ലാവര്‍ക്കും അറിയാമല്ലോ. ഇന്ന് ആ തെളിഞ്ഞ ദീപങ്ങളില്‍ നിന്ന് നിങ്ങളെല്ലാവരും ദീപമാലയായി മാറി ബാബയുടെ കഴുത്തിലെ മാലയായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നും ചെറുതും വലുതുമായ കുട്ടികളെ കണ്ട് ഓരോ കുട്ടിയിലും വിശ്വത്തിന്റെ നാളെയുടെ ഭാഗ്യചിത്രം കാണപ്പെടുകയാണ്. എല്ലാ കുട്ടികളും സ്വയത്തെ എന്താണെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്? ഭാഗ്യ നക്ഷത്രങ്ങള്‍ അല്ലേ. ഇന്നത്തെ ദിവസം തന്നെ കുട്ടികളുടെ ദിവസമാണ്, വലിയവര്‍ ഗ്യാലറിയിലിരിക്കുന്ന കാണികളാണ്. ബാപ്ദാദ വിശേഷമായി കുട്ടികളെ കണ്ട് ഹര്‍ഷിതനാവുകയാണ്. ഓരോ കുട്ടിയും അനേകം ആത്മാക്കള്‍ക്ക് ബാബയുടെ പരിചയം കൊടുത്ത് ബാബയുടെ സമ്പത്തിന്റെ അധികാരിയാക്കി തീര്‍ക്കുന്നവരല്ലേ. അല്ലെങ്കില്‍ തന്നെ കുട്ടികളെ മഹാത്മാവെന്നാണ് പറയുക. സത്യ സത്യമായ മഹാന്‍ ആത്മാക്കള്‍ എന്നാലര്‍ത്ഥം ശ്രേഷ്ഠ പവിത്ര ആത്മാക്കള്‍, അത് നിങ്ങളെല്ലാവരുമല്ലേ! അങ്ങനെയുള്ള മഹാന്‍ ആത്മാക്കള്‍ സദാ തന്റെ ഒരേ ഒരു ദൃഢ സങ്കല്പത്തിലാണോ കഴിയുന്നത്? സദാ ഒരേ ഒരു ബാബ, ഒരേ ഒരു ശ്രീമത്തനുസരിച്ച് നടക്കുക - ഇത് ഉറച്ച നിശ്ചയമായി എടുത്തില്ലേ! അവരവരുടെ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങി പോയി കഴിഞ്ഞാല്‍ കൂട്ടുകെട്ടുകളില്‍ പെട്ടു പോകില്ലല്ലോ അല്ലേ. നിങ്ങളെല്ലാവരുടെയും ഫോട്ടോ എടുത്തു കഴിഞ്ഞു, അതുകൊണ്ട് സദാ തന്റെ ശ്രേഷ്ഠ ജീവിതം ഓര്‍മ്മിക്കൂ. ഞങ്ങള്‍ ഓരോ കുട്ടിയും വിശ്വത്തിലെ സര്‍വ്വ ആത്മാക്കളുടെയും ശ്രേഷ്ഠ പരിവര്‍ത്തനത്തിനു നിമിത്തമാണ് - സദാ ഇത് ഓര്‍മ്മയില്‍ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അത്രയും വലിയ ഉത്തരവാദിത്വം എടുക്കുവാനുള്ള ധൈര്യമുണ്ടോ? എല്ലാ കുട്ടികളും അമൃതവേള മുതല്‍ തന്റെ സേവനത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം നിറവേറ്റുന്നവരാണോ? ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തില്‍ എന്തെങ്കിലും ദുര്‍ബ്ബലത ഉണ്ടെങ്കില്‍ അത് ഇപ്പോഴേ ശരിയാക്കി എടുക്കണം. നിങ്ങള്‍ക്കു മേല്‍ എല്ലാവരുടെയും കണ്ണുകളുണ്ട്, അതുകൊണ്ട് അമൃതവേള മുതല്‍ രാത്രി വരെ സഹജ യോഗി, ശ്രേഷ്ഠ യോഗി എന്നിങ്ങനെ ശ്രേഷ്ഠ ജീവിതത്തിനു വേണ്ടി എന്തെല്ലാം ദിനചര്യകള്‍ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ അതനുസരിച്ച് യഥാര്‍ത്ഥ രീതിയില്‍ എല്ലാവരും നടക്കേണ്ടി വരും - ഈ ശ്രദ്ധ ദൃഢ സങ്കല്പ രൂപത്തില്‍ ഉണ്ടായിരിക്കണം. എല്ലാവര്‍ക്കും യോഗി ലക്ഷണത്തെക്കുറിച്ച് അറിയാമോ? (എല്ലാ കുട്ടികളും ബാപ്ദാദ പറയുന്ന ഓരോ കാര്യങ്ങള്‍ക്കും ശരി അങ്ങനെ തന്നെ എന്നു പ്രതികരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു). യോഗി ആത്മാക്കളുടെ ഇരുപ്പും നടപ്പും പെരുമാറ്റവും ദൃഷ്ടിയും എങ്ങനെയുള്ളതായിരിക്കും, ഇതെല്ലാം അറിയാമോ? അപ്രകാരമാണോ നടക്കുന്നത്, അതോ കുറച്ചൊക്കെ ചഞ്ചലത കാണിക്കുന്നുണ്ടോ? എല്ലാവരും യോഗി ആത്മാക്കള്‍ അല്ലേ! ലോകത്തിലുള്ളവര്‍ ചെയ്യുന്നത് നിങ്ങള്‍ കുട്ടികള്‍ ചെയ്യില്ല. നിങ്ങള്‍ മഹാന്‍ ആത്മാക്കള്‍ അത്രയും ശാന്ത സ്വരൂപരായിരിക്കണം - എത്ര വലിയ വലിയ ആളുകളാണെങ്കിലും നിങ്ങള്‍ ശാന്ത സ്വരൂപ ആത്മാക്കളെ കാണുമ്പോള്‍ അവര്‍ക്ക് ശാന്തിയുടെ അനുഭൂതി ഉണ്ടാകണം. ഇത് സാധാരണ കുട്ടികള്‍ അല്ല എന്നും അലൗകിക കുട്ടികളാണെന്നും കാണപ്പെടണം. ഇവര്‍ വേറിട്ടവരാണ്, വിശേഷ ആത്മാക്കളാണ് എന്നു തോന്നണം. അപ്പോള്‍ അങ്ങനെയല്ലേ നടക്കുന്നത്. ഇപ്പോള്‍ മുതലേ പരിവര്‍ത്തനം തുടങ്ങണം. ഇന്ന് എല്ലാ കുട്ടികളുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തുവാനാണ് വിശേഷമായി ബാപ്ദാദ വന്നിരിക്കുന്നത്. മനസ്സിലായോ!

കുട്ടികളോടൊപ്പം മുതിർന്നവരും വന്നിട്ടുണ്ട്. ബാപ്ദാദ വന്നു ചേർന്നിട്ടുള്ള എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും വിശേഷ സ്മരണ നൽകുകയാണ്. ഒപ്പം തന്നെ എല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ വർത്തമാന സമയത്തിനനുസരിച്ച് ബാപ്ദാദ എല്ലാ കുട്ടികളെയും പറക്കുന്ന കലയിലേക്ക് കൊണ്ടു പോവുകയാണ്, പറക്കുന്ന കലക്കുള്ള ശ്രേഷ്ഠ സാധനം ഏതാണെന്ന് അറിയാമല്ലോ അല്ലേ. ഒരു വാക്കിന്റെ പരിവർത്തനത്തിലൂടെ സദാ പറക്കുന്ന കലയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും. ആ ഒരു വാക്കേതാണ്? ഇത്രമാത്രം 'എല്ലാം നിന്റെയാണ്'. 'എന്റെ' പരിവർത്തനപ്പെട്ട് 'നിന്റെ' യാക്കി. നിന്റെ എന്ന വാക്കാണ് നിന്റേതാണ് എന്നാക്കുന്നത്. നിന്റേതാണ് എങ്കിൽ ആത്മാവ് പ്രകാശമാണ്. പിന്നെ എല്ലാം നിന്റേതാണെങ്കിൽ ഭാര രഹിതരായി മാറുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് ഒരൊറ്റ വാക്കു മാത്രം 'നിന്റെ'. ഡബിൾ ലൈറ്റാകുന്നതിലൂടെ സഹജമായി പറക്കുന്ന കലയുള്ളവരായി മാറും. വളരെ കാലമായിട്ടുള്ള ശീലമാണ് 'എന്റെ' എന്നു പറയുന്നതിന്റെ. ഈ എന്റെ അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള കറക്കങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടു പോയി. ഇനി ഈ ഒരൊറ്റ വാക്കിനെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തൂ. എന്റെയെല്ലാം നിന്റെയായി. ഈ പരിവർത്തനം ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതല്ലല്ലോ അല്ലേ. സദാ ഈ ഒരു വാക്കിന്റെ അന്തര സ്വരൂപത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരിക്കൂ. മനസ്സിലായോ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന്. സദാ ഒരേ ഒരു ലഹരിയിൽ മഗ്നമായി കഴിയുന്ന, ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾ വർത്തമാനത്തിലും ശ്രേഷ്ഠ ജീവിതത്തിന്റെ അനുഭവം ചെയ്യുകയാണ്, ഭാവിയും അവിനാശി ശ്രേഷ്ഠമാക്കികൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, അതുകൊണ്ട് സദാ ഈ ഒരു വാക്ക് ഓർമ്മിക്കൂ. മനസ്സിലായോ! ഇതിന്റെ ആധാരത്തിൽ എത്രമാത്രം മുന്നോട്ട് പോകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അത്രയും പോകുവാൻ സാധിക്കും. കൂടാതെ എത്രമാത്രം ഖജനാവുകൾ സ്വന്തമായി സ്വരൂപിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അത്രയും നേടുവാൻ സാധിക്കും. ലൗകിക ജീവിതം നയിക്കുന്നവരായ പ്രശസ്തരായ നല്ല കുലത്തിൽ പെട്ട ആത്മാക്കൾ സദാ അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ ദാന പുണ്യം ചെയ്യണമെന്ന ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്നു. നിങ്ങളെല്ലാവരും വലുതിലും വലിയ കുലത്തിലെ, ശ്രേഷ്ഠ കുലത്തിലേതാണ്. ശ്രേഷ്ഠ കുലത്തിലെ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കൾ എന്നാലർത്ഥം സകല ഖജനാവുകളാൽ സമ്പന്ന ആത്മാക്കളാണ്, അവരുടെ ലക്ഷ്യം എന്തായിരിക്കണം? സദാ മഹാദാനിയാകൂ. സദാ പുണ്യാത്മാവാകൂ. ഒരിക്കലും സങ്കല്പത്തിൽ പോലും ഒരു വികാരത്തിനു വശപ്പെട്ട് എന്തെങ്കിലും സങ്കല്പിച്ചാൽ, അതിനെ എന്തു പറയും? പാപമെന്നോ പുണ്യമെന്നോ? പാപമെന്നു പറയും അല്ലേ? സ്വയത്തെ പ്രതി പോലും സദാ പുണ്യ കർത്താവാകൂ. സങ്കല്പത്തിൽ പോലും പുണ്യാത്മാവ്, വാക്കിലും പുണ്യാത്മാവ്, കർമ്മത്തിലും പുണ്യാത്മാവ്. പുണ്യാത്മാവായി കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ പിന്നെ പാപത്തിന്റെ പേരടയാളം പോലും ഉണ്ടാവില്ലല്ലോ. സദാ സ്മൃതിയിൽ വയ്ക്കൂ – നമ്മൾ സർവ്വ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കൾ സദാ പുണ്യാത്മാക്കളാണ്. ഏതൊരു ആത്മാവിനെ പ്രതിയും സദാ ശ്രേഷ്ഠ ഭാവനയും ശ്രേഷ്ഠ കാമനയും പുലർത്തുക ഏറ്റവും വലിയ പുണ്യമാണ്. എങ്ങനെയുള്ള ആത്മാവുമാകട്ടെ, വിരോധി ആത്മാവാകട്ടെ സ്നേഹി ആത്മാവാകട്ടെ, എന്നാൽ പുണ്യാത്മാവിന്റെ പുണ്യമിതാണ് – വിരോധി ആത്മാവിനും ശ്രേഷ്ഠ ഭാവനയുടെ പുണ്യം നൽകി ആ ആത്മാവിനെയും പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്നു. പുണ്യമെന്നു പറഞ്ഞാൽ തന്നെ ഒരാത്മാവിനു ഏതൊന്നിന്റെ അപ്രാപ്തിയാണോ ഉള്ളത് അതിന്റെ പ്രാപ്തി നൽകുന്ന കാര്യം ചെയ്യുക – അതാണ് പുണ്യം. നിങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ ഒരു വിരോധി ആത്മാവു വരുമ്പോൾ പുണ്യാത്മാവായി, സഹനശക്തി ഇല്ലാത്ത ആത്മാവാണെന്നുള്ള ദൃഷ്ടിയോടു കൂടി നോക്കണം. തന്റെ പുണ്യത്തിന്റെ സമ്പാദ്യത്തിലൂടെ, ശുഭ ഭാവനയിലൂടെ, ശ്രേഷ്ഠ സങ്കല്പത്തിലൂടെ ആ ആത്മാവിനു സഹനശക്തിയുടെ പ്രാപ്തി നൽകുമ്പോൾ സഹയോഗി ആത്മാവായി മാറും. ആ ആത്മാവിനു അതു തന്നെ പുണ്യ കാര്യമായി മാറുന്നു. പുണ്യാത്മാവ് സദാ സ്വയത്തെ ദാതാവിന്റെ കുട്ടി നൽകുന്നവനെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. പുണ്യാത്മാവ് ഏതെങ്കിലും ആത്മാവിൽ നിന്നും അല്പകാല പ്രാപ്തി എടുക്കുന്ന കാമനക്കുപരിയായിരിക്കും. ഈ ആത്മാവ് എന്തെങ്കിലും നൽകുകയാണെങ്കിൽ ഞാനും കൊടുക്കാം, ഇയാൾ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഞാനും ചെയ്യാം., ഇങ്ങനെയുള്ള പരിധിയുള്ള കാമനകൾ ഉണ്ടായിരിക്കില്ല. ദാതാവിന്റെ കുട്ടിയായി എല്ലാവരേയും പ്രതി സ്നേഹത്തിന്റെയും സഹയോഗത്തിന്റെയും ശക്തി കൊടുക്കുന്ന പുണ്യാത്മാവായിരിക്കും. പുണ്യാത്മാവ് ഒരിക്കലും തന്റെ പുണ്യത്തിനു പകരം പ്രശംസക്കുള്ള കാമന പുലർത്തില്ല കാരണം പുണ്യാത്മാവിനറിയാം ഈ പരിധിയുള്ള പ്രശംസ സ്വീകരിക്കുന്നതിലൂടെ സദാകാലത്തെ പ്രാപ്തികളിൽ നിന്നും വഞ്ചിതരായി പോകും, അതുകൊണ്ട് അവർ സദാ കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സാഗര സമാനം സമ്പന്നരായിരിക്കും. പുണ്യാത്മാവ് സദാ തന്റെ വാക്കുകൾ കൊണ്ട് മറ്റുള്ളവർക്ക് സന്തോഷത്തിന്റെ, ബാബയുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ, അതീന്ദ്രിയ സുഖത്തിന്റെ, ആത്മീയ ആനന്ദമയ ജീവിതത്തിന്റെ അനുഭവം നൽകും. അവരുടെ ഓരോ വാക്കും സന്തോഷത്തിന്റെ ടോണിക്കായിരിക്കും. പുണ്യാത്മാവിന്റെ ഓരോ കർമ്മവും സർവ്വ ആത്മാക്കളെ പ്രതി സദാ സഹയോഗത്തിന്റെ പ്രാപ്തി നൽകുന്നതായിരിക്കും. മനസ്സിലായോ – പുണ്യാത്മാവിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണെന്ന്. അപ്രകാരം സദാ പുണ്യാത്മാവായി മാറൂ അതായത് ശ്രേഷ്ഠ ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷ സ്വരൂപമായി മാറൂ. പവിത്ര പ്രവൃത്തികാരായ പുണ്യാത്മാക്കളായി മാറുമെങ്കിൽ,

അങ്ങനെയുള്ള പുണ്യാത്മാക്കളുടെ പ്രഭാവത്താൽ പാപത്തിന്റെ പേരടയാളം പോലും സമാപ്തമായി പോകും. ശരി.

ഇപ്രകാരം സദാ ഓരോ സങ്കല്പത്തിലൂടെ പുണ്യം ചെയ്യുന്ന പുണ്യാത്മാക്കൾക്ക്, സദാ ഒരു വാക്കിന്റെ പരിവർത്തനത്തിലൂടെ പറക്കുന്ന കലയിൽ പോകുന്നവർക്ക്, സദാ ദാതാവിന്റെ കുട്ടികളായി മാറി എല്ലാവർക്കും കൊടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിശേഷ ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്ദാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്ക്കാരവും.

കുമാരന്മാരോട് :- എല്ലാ കുമാരന്മാരും ഒന്നാം നമ്പറിൽ വരുന്നവരാണല്ലോ. ഒന്നാം നമ്പർ ഒന്നേയുണ്ടാകുകയൊള്ളോ അതോ ഇത്രയുമുണ്ടായിരിക്കുമോ? ശരി, ഒന്നാം ഡിവിഷനിൽ വരുന്നവരാണോ? ഒന്നാമതായി വരുന്നവരുടെ വിശേഷതയെന്തായിരിക്കും, അത് അറിയാമോ? ഒന്നാമത് വരുന്നവർ സദാ ബാബയ്ക്കു സമാനമായിരിക്കും. സമാനതയാണ് സമീപത കൊണ്ടു വരുന്നത്. സമീപം അതായത് സമാനമാകുന്നവർക്കേ ഒന്നാം ഡിവിഷനിൽ വരാൻ സാധിക്കൂ. അപ്പോൾ എത്രത്തോളം ബാബക്കു സമാനമാകും? വിജയമാലയിലെ നമ്പർ പുറത്തുവരുമ്പോൾ പിന്നെ എന്തു ചെയ്യും? നാൾ പറയില്ല, എന്നാൽ ഈ നിമിഷം. എന്താണ് ഇതിൽ ബുദ്ധിമുട്ട്? കുമാരന്മാർക്ക് എന്ത് ബുദ്ധിമുട്ടാണ്? രണ്ട് റൊട്ടി കഴിക്കുക, ബാബയുടെ സേവനത്തിൽ മുഴുകുക, ഇതല്ലേയുള്ള ജോലി. രണ്ട് റൊട്ടിക്കു വേണ്ടി നിമിത്തമാത്രമായി എന്തെങ്കിലും ജോലി ചെയ്യുകയല്ലേ. അങ്ങനെയല്ലേ ചെയ്യുന്നത്, മോഹത്തോടുകൂടിയല്ലല്ലോ. കുമാരന്മാർ സ്വതന്ത്രരാണ്. അതിനാൽ ബാബക്കു സമാനമാകാനുള്ള ലക്ഷ്യം വയ്ക്കണം. ബാബ ലൈറ്റായിരിക്കുന്നതുപോലെ ഡബിൾ ലൈറ്റ്. മറ്റുള്ളവരെ നോക്കുമ്പോൾ ദുർബ്ബലരാകും, ഫാദറിനെ നോക്കണം, ഫാദറിനെ അനുഗമിക്കണം. ഇത് സദാ ഓർമ്മിക്കൂ. സ്വയത്തെ സദാ ബാബയുടെ ഛത്രച്ഛായക്കകത്തിരുത്തൂ. ഛത്രച്ഛായക്കകത്തിരിക്കുമ്പോൾ സദാ മായാജീത്തായി മാറും. അഥവാ ഛത്രച്ഛായക്കകത്തിരിക്കാതെ ഇടക്ക് അകത്തും ഇടക്ക് പുറത്തുമാകുമ്പോൾ തോറ്റു പോകും. ഛത്രച്ഛായക്കകത്തിരിക്കുന്നവർക്ക് കഷ്ടപ്പെടേണ്ടി വരില്ല. സ്വതവേ സർവ്വശക്തികളുടെയും കിരണങ്ങൾ അവരെ മായാജീത്താക്കി മാറ്റും. ഒരു ബാബ സർവ്വസംബന്ധങ്ങളിലും എന്റെ, ഈ സ്മൃതി സമർത്ഥ ആത്മാവാക്കി മാറ്റും.

കുമാരന്മാരിപ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ള ജീവിതത്തിന്റെ മാപ്പ് (map) തയ്യാറാക്കി കാണിക്കൂ, എല്ലാവരും പറയണം നിർവ്വിഘ്ന ആത്മാക്കളെങ്കിൽ ഇവരാണ്. എല്ലാവരും വിഘ്നവിനാശകരാകൂ. ഉലച്ചിലിൽ വരുന്നവരാകരുത്, വായുമണ്ഡലത്തെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്നവരാകാണം. ശക്തിശാലി വായുമണ്ഡലമുണ്ടാക്കുന്നവരാകൂ. സദാ വിജയത്തിന്റെ കൊടി പാറിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കൂ. അങ്ങനെയുള്ള വിശേഷ മാപ്പ് (map) തയ്യാറാക്കൂ. എവിടെ ഏകതയുണ്ട് അവിടെ സഹജമായി സഫലതയുണ്ട്. എന്നാൽ വീഴുന്നതിൽ ഏകതയുണ്ടാക്കരുത്, ഉയരുന്നതിലായിരിക്കണം. സദാ പറക്കുന്ന കലയിൽ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കണം, എല്ലാവരെയും കൊണ്ടു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കണം- ഈ ലക്ഷ്യം വയ്ക്കൂ. കുമാർ എന്നാൽ സദാ ആജ്ഞാകാരി, സദാ വിശ്വസ്തൻ. ഓരോ ചുവടിലും ഫോളോ ഫാദർ ചെയ്യുന്നവർ. എന്താണോ അച്ഛന്റെ ഗുണം, അത് പുത്രന്റെയും ഗുണം, എന്താണോ അച്ഛന്റെ കർത്തവ്യം അത് പുത്രന്റെയും, എന്താണോ അച്ഛന്റെ സംസ്കാരം അത് പുത്രന്റെയും, ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് ഫോളോ ഫാദർ. എന്താണോ ബാബ ചെയ്തത് അത് ആവർത്തിക്കണം, കോപ്പിയടിക്കണം. ഇത് കോപ്പിയടിക്കുന്നതിലൂടെ മുഴുവൻ മാർക്കും ലഭിക്കും. അവിടെ കോപ്പിയടിച്ചാൽ മാർക്ക് പോകും, ഇവിടെ കോപ്പിയടിച്ചാൽ മാർക്ക് മുഴുവൻ ലഭിക്കും. അതിനാൽ എന്ത് ചിന്തിക്കുമ്പോഴും, ഇത് ബാബക്കു സമാനമാണോയെന്ന് പരിശോധിക്കൂ. അല്ലെങ്കിൽ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തൂ. ആണെങ്കിൽ ജീവിതത്തിൽ കൊണ്ടു വരൂ. എത്ര സഹജമായ മാർഗ്ഗമാണ്. എന്താണോ ബാബ ചെയ്തത് അത് നിങ്ങൾ ചെയ്യൂ. ഇപ്രകാരം സദാ ബാബയെ ഫോളോ ചെയ്യുന്നവരേ സദാ മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിവാൻ സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യൂ. ബാബയുടെ സമ്പത്ത് സർവ്വശക്തികളും ഗുണങ്ങളുമാണ്. ബാബയുടെ അവകാശിയെന്നാൽ സർവ്വശക്തികളുടെയും സർവ്വഗുണങ്ങളുടെയും അധികാരി. അധികാരിയിൽ നിന്ന് അധികാരം എങ്ങനെ പോകും. എന്നാൽ അശ്രദ്ധയുള്ളവരാകുമ്പോൾ മായ മോഷ്ടിക്കും. മായക്കും ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവർ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കളാണ്, അതിനാൽ മായ തന്റെ അവസരമെടുക്കും. അരക്കല്പം അതിന്റെ കൂട്ടുകാരായിരുന്നു, തന്റെ കൂട്ടുകാരെ അങ്ങനെയങ്ങ് വിടുമോ. മായയുടെ ജോലിയാണ് വരിക, നിങ്ങളുടെ ജോലിയാണ് ജയം നേടുക, ഭയപ്പെടരുത്. വേട്ടക്കാരന്റെ മുന്നിൽ ഇര വരുമ്പോൾ ഭയപ്പെടുമോ? മായ വരുമ്പോൾ ജയിക്കൂ, പേടിക്കാതിരിക്കൂ. ശരി.

ടീച്ചർമാരുടെ കൂടെ :- നിമിത്ത സേവാധാരി! നിമിത്തമെന്നു പറയുമ്പോൾ സഹജമായി ഓർമ്മ വരും, ആരാണ് നിമിത്തമാക്കിയത്. എപ്പോൾ സേവാധാരിയെന്ന വാക്ക് പറയുമ്പോഴും അതിനു മുമ്പ് തീർച്ചയായും നിമിത്തം എന്ന് തീർച്ചയായും പറയണം. രണ്ടാമത്, നിമിത്തമെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നതിലൂടെ താനേ വിനയമുള്ളവരായി മാറും. കൂടാതെ ആര് എത്രമാത്രം വിനയമുള്ളവരാകുന്നു അത്രയും ഫലദായകരാകും. വിനയമുള്ളവരാകുകയെന്നാൽ ഫലസ്വരൂപരാകുക. അപ്പോൾ എല്ലാ നിമിത്തസേവാധാരികളും സ്വയം നിമിത്തമെന്ന് മനസ്സിലാക്കി നടക്കുകയാണോ? നിമിത്തമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നവർ സദാ ഭാരരഹിതരും സഫലതാമൂർത്തികളുമായിരിക്കും. എത്രമാത്രം ഭാരരഹിതരായിരിക്കുന്നു, അത്രയും തീർച്ചയായും സഫലതയുണ്ടായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ സേവനം കുറവായിരിക്കും, ചിലപ്പോൾ കൂടുതലായാൽ ഭാരമനുഭവപ്പെടാറില്ലല്ലോ. ഭാരമുണ്ടാകുന്നില്ലല്ലോ, എന്താകും, എങ്ങനെയാകും. ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നയാൾ ചെയ്യിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, ഞാൻ കേവലം നിമിത്തമായി കാര്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു- ഇതാണ് സേവാധാരിയുടെ വിശേഷത. സദാ സ്വയത്തിന്റെ പുരുഷാർത്ഥത്തിലും സേവനത്തിലും സന്തുഷ്ടരായിരിക്കൂ, അപ്പോഴേ ആർക്ക് നിമിത്തമായോ അവരിലൂടെ സന്തുഷ്ടതയുണ്ടാകൂ. സദാ സന്തുഷ്ടമായി കഴിയണം, മറ്റുള്ളവരെ സന്തുഷ്ടമാക്കണം- ഇതാണ് വിശേഷത.

വർത്തമാനസമയത്തിന്റെ കണക്കനുസരിച്ച് സേവാധാരിയുടെ സേവനമെന്താണ്? എല്ലാവരെയും ഭാരരഹിതമാക്കാനുള്ള സേവനം. പറക്കുന്ന കലയിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോകാനുള്ള സേവനം. ഭാരമില്ലാത്തവരാകുമ്പോഴേ പറക്കുന്ന കലയിലേയ്ക്ക് പോകാൻ പറ്റൂ. സകല പ്രകാരത്തിലുള്ള ഭാരവും ഇല്ലാതാക്കി സ്വയവും ഭാരമില്ലാത്തവരാകണം, മറ്റുള്ളവരുടെ ഭാരവുമില്ലാതാക്കണം. ഏത് ആത്മാക്കൾക്ക് ആണോ നിമിത്ത സേവാധാരിയായിരിക്കുന്നത് അവരെ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിക്കണമല്ലോ. ഒട്ടിപ്പിടിപ്പിക്കുകയോ കുടുക്കുകയോ ചെയ്യരുത്, പകരം ഭാരമില്ലാത്തവരായി മാറി ഭാരമില്ലാത്തവരാക്കണം. ഭാരരഹിതരാകുമ്പോൾ ലക്ഷ്യത്തിൽ താനെ എത്തിച്ചേരും. വർത്തമനസമയത്ത് സേവാധാരികളുടെ സേവനമിതാണ്. പറന്നു കൊണ്ടിരിക്കൂ, പറപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കൂ. എല്ലാവർക്കും സേവനത്തിന്റെ ലോട്ടറിയടിച്ചു, ഈ ലോട്ടറി സദാ കാര്യത്തിലുപയോഗിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കൂ. ഓരോ സെക്കന്റിലും ശ്വാസാശ്വാസങ്ങളിലും സേവനം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കണം. ഇതിൽ സദാ മുഴുകിയിരിക്കൂ. ശരി.

വരദാനം :- സുഖസ്വരൂപരായി മാറി വിശ്വം മുഴുവൻ സുഖത്തിന്റെ കിരണങ്ങൾ പരത്തുന്ന മാസ്റ്റർ ജ്ഞാനസൂര്യനായി ഭവിക്കൂ.

ബാബ ജ്ഞാനസാഗരനും സുഖസാഗരനുമായിരിക്കുന്നതുപോലെ സ്വയം ജ്ഞാനസ്വരൂപരും സുഖസ്വരൂപരുമാകൂ, ഓരോ ഗുണങ്ങളും കേവലം വർണ്ണിക്കുക മാത്രം ചെയ്യാതെ അതിന്റെ അനുഭവമുള്ളവരാകൂ. സുഖസ്വരൂപത്തിന്റെ അനുഭവിയാകുമ്പോൾ സുഖസ്വരൂപ ആത്മാക്കളായ നിങ്ങളിലൂടെ സുഖത്തിന്റെ കിരണങ്ങൾ വിശ്വത്തിൽ വ്യാപിക്കും. സൂര്യകിരണങ്ങൾ വിശ്വം മുഴുവൻ പോകുന്നതുപോലെ നിങ്ങളുടെ ജ്ഞാനത്തിന്റെ, സുഖത്തിന്റെ, ആനന്ദത്തിന്റെ കിരണങ്ങൾ സകല ആത്മാക്കളിൽ വരെ എത്തുമ്പോൾ പറയും, മാസ്റ്റർ ജ്ഞാനസൂര്യൻ.

സ്ലോഗൻ :- ആരാണോ തന്റെ സംസാരത്തിലൂടെയും സങ്കല്പത്തിലൂടെയും കർമ്മത്തിലൂടെയും ദിവ്യതയുടെ അനുഭവം ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നത് അവരാണ് ദിവ്യജന്മധാരി ബ്രാഹ്മണൻ.